

**DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

de heer, wonende te, hierna te noemen: “klager”

tegen

mevrouw, kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerster”

1. Procedureverloop:

- 1.1 Klager heeft zich op 22 april 2008 tot de Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsmediators (hierna te noemen: “vFAS”) gewend met een klacht over verweerster. Op 6 juni 2008 heeft verweerster schriftelijk gereageerd naar aanleiding van deze klacht van klager. Bij brief d.d. 8 augustus 2008 heeft mr. B. van Opijnen, de toenmalige secretaris van de vFAS, klager verzocht te berichten of een gesprek in de zin van artikel 4 van het klachtenreglement van de vFAS doorgang moest vinden. Op 8 oktober 2008 heeft dat gesprek plaatsgevonden.
- 1.2 Klager heeft vervolgens bij e-mailbericht d.d. 11 november 2010 een klacht ingediend bij de Raad van Tucht. Verweerster heeft bij brief d.d. 20 november 2010 op de klacht gereageerd. Op 30 maart 2011 heeft klager nog stukken ingediend. Deze stukken waren ook al eerder door klager overgelegd.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de gewisselde brieven en stukken te weten de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde stukken. Op 14 april 2011 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij is klager verschenen, alsmede verweerster.

2. Vaststaande feiten

Verweerster is advocaat en lid van de vFAS. Verweerster is als scheidingsmediator tussen klager en zijn toenmalige echtgenote opgetreden in de periode van 12 december 2006 tot 13 november 2007. In deze periode hebben vier bemiddelingssessies plaatsgevonden. In de vierde en laatste bemiddelingssessie hebben klager en zijn toenmalige echtgenote aangegeven dat zij de mediaton wilden beëindigen. Bij brief d.d. 30 december 2007 is het dossier door verweerster gearhiveerd.

3. Klachten

Klager heeft de volgende zes klachten aan de Raad van Tucht voorgelegd:

1. Verweerster is partijdig geweest, in die zin dat zij niet als een onafhankelijk en neutraal persoon is opgetreden, doch de kant van de toenmalige echtgenote van klager heeft gekozen.
2. Verweerster heeft niet de benodigde juridische informatie aan klager heeft gegeven.
3. Verweerster heeft niet voldoende leiding gegeven aan de bemiddeling waardoor deze onnodig lang heeft geduurd.
4. Verweerster heeft eenzijdig getracht een extra dienst (belastingadvies) enkel en alleen aan de toenmalige echtgenote van klager te verkopen c.q. aangeboden.
5. De door verweerster opgestelde verslagen zijn onvolledig en niet juist.
6. Tenslotte heeft klager ter zitting nog aangegeven dat hij het gevoel heeft dat hij te snel door verweerster buiten spel is gezet ten aanzien van het door hem gewenste aandeel in de zorg voor de kinderen.

4. Verweer

- 4.1 Verweerster heeft de klachten gemotiveerd bestreden. Haar meest verstrekkende verweer heeft betrekking op de ontvankelijkheid. Verweerster meent dat klager niet-ontvankelijk in zijn klacht dient te worden verklaard vanwege het tijdsverloop. Verweerster stelt dat de periode waarop de verweten handelwijze betrekking heeft, meer dan drie jaar geleden is en dat klager bovendien meer dan twee jaar heeft gewacht sedert de bespreking die ingevolge artikel 4 van het klachtreglement bij mr. Van Opijnen heeft plaatsgevonden. Klager heeft, aldus verweerster, ook geen enkele reden, laat staan een geldige reden, opgegeven voor dit tijdsverloop.
- 4.2 Voor zover de Raad van Tucht de klager wel in zijn klachten zal ontvangen, stelt verweerster dat zij niet partijdig is geweest. Zij stelt dat ingevolge de door klager en zijn toenmalige echtgenote ondertekende bemiddelingsovereenkomst, zij de verplichting had om te bevorderen

dat beide partners over voldoende informatie beschikten om gelijkwaardig te kunnen onderhandelen en beslissingen te kunnen nemen. Klager heeft ook zelf opgemerkt dat zijn toenmalige echtgenote financieel niet bijzonder goed onderlegd was.

- 4.3 Verweerster stelt verder dat zij wel degelijk de benodigde juridische informatie heeft gegeven, maar dat zij niet als juridisch adviseur maar als mediator is opgetreden in een traject waarbij partijen zelf de gevolgen van de echtscheiding regelden. Verweerster heeft op het moment waarop dat aan de orde was en de daarvoor benodigde stukken voorhanden waren, steeds de gevraagde en/of benodigde juridische duidelijkheid gegeven. Verweerster meent dat klager niet meer van haar kon en mocht verlangen.
- 4.4 Verweerster stelt verder dat zij wel voldoende leiding heeft gegeven en dat klager het zeker niet prettiger had gevonden als zij sturender was opgetreden dan zij feitelijk heeft gedaan. Ter onderbouwing van dit verweer, verwijst zij naar haar gespreksverslag van 16 oktober 2007. Tijdens de laatste bespreking liepen de emoties van partijen zeer hoog op, een oplossing leek eerder verder weg dan dichterbij te komen en de toenmalige-echtgenote van klager voelde zich niet meer veilig. Verweerster heeft toen in overleg met partijen de bemiddeling beëindigd.
- 4.5 Verweerster betwist met klem dat zij de toenmalige echtgenote van klager amicaal heeft aangeboden belastingadvies te geven. Het enige dat verweerster zich kan voorstellen dat zij besproken heeft, is dat zij een draagkrachtberekening zou opstellen aan de hand van tremanormen, waarin het fiscale traject zichtbaar zou worden en dat zij bereid was dit uit te leggen indien partijen daar belangstelling voor zouden hebben gehad. Verweerster stelt dat het tot haar taak als mediator behoorde om de toenmalige echtgenote van klager te adviseren om zich deugdelijk te laten voorlichten.
- 4.6 Verweerster is het met klager eens dat gespreksverslagen correct behoren te zijn, maar meent dat haar verslagen dat ook zijn. Indien klager passages had gemist had hij dat kunnen aangeven. Verweerster wijst in dit verband op het gespreksverslag van 18 januari 2007 waarin opmerkingen van klager zijn verwerkt zodat daaruit blijkt dat met op- en aanmerkingen van klager ook wat gedaan is. Voor het overige stelt verweerster dat klager haar in het verdere verloop van de bemiddeling niet meer op de onvolledigheid van haar verslagen heeft aangesproken.
- 4.7 Ten aanzien van de laatste klacht heeft verweerster zich verweerd stellende dat zij wel degelijk aandacht heeft gegeven aan het door klager gewenste grotere aandeel in de zorg voor de kinderen, maar dat zij niet heeft kunnen adviseren dat klager recht zou hebben op 50% tijd

met de kinderen. Dat dit resultaat er in het vervolgtraject wel uit is gekomen, maakt dit niet anders. Verweerster is gebonden aan hetgeen klager en zijn toenmalige echtgenote samen zouden kunnen bereiken en de toenmalige echtgenote van klager wenste ten tijde van de bemiddeling geen gedeelde zorg, hetgeen verweerster ook niet zou kunnen afdwingen.

5. Ontvankelijkheid

- 5.1 De Raad stelt voorop dat zowel de statuten van de vFAs als het reglement Tuchtrechtspraak, dat is vastgesteld door het bestuur van de Stichting Tuchtrecht Scheidingsbemiddeling, geen termijn stellen aan het indienen van een klacht. Een mediator moet echter ter wille van de rechtszekerheid er vanuit kunnen gaan dat door hem verrichte werkzaamheden na het verstrijken van een redelijke termijn niet meer ter discussie worden gesteld. Bij de beoordeling van de vraag of een klacht te laat is ingediend gaat de Raad uit van een afweging van twee belangen. Enerzijds het maatschappelijk belang dat het optreden van een mediator door de tuchtrechter kan worden getoetst en anderzijds het belang dat de mediator heeft bij toepassing van het beginsel van rechtszekerheid. Bij de afweging van die belangen kunnen diverse factoren een rol spelen, aan de zijde van de mediator onder meer de vraag of de inmiddels verstreken tijd hem in een nadelige bewijspositie heeft gebracht.
- 5.2 Ter mondelinge behandeling heeft klager aangegeven dat hij door een aantal omstandigheden niet eerder is toegekomen aan het opstellen van een klaagschrift nadat hij het gesprek met mr. Van Opijnen had gehad. Deze omstandigheden waren onder andere gelegen in een faillissement van een grote klant van het bedrijf van klager, alsmede het gegeven dat zijn toenmalige echtgenote zich niet hield aan de afspraken die waren gemaakt in het convenant. Daardoor heeft deze klachtenprocedure een lagere prioriteit gehad
- 5.3 Hoewel de Raad de argumenten van klager om twee jaar te laten verstrijken voor hij zijn klacht vervolgde niet overtuigend vindt, zal de Raad hem in zijn klachten ontvangen, nu niet gesteld of gebleken is dat verweerster door het verstrijken van die twee jaar in haar verweer is geschaad.

Beoordeling van de klachten

Beoordelingskader

- 6.1 De Raad van Tucht toetst de klachten in al hun onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering van de vFAS vastgestelde gedragsregels voor scheidingsbemiddelaars, aan de inhoud van de bemiddelingsovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk bemiddelaar zich dient te houden.

Inhoudelijke beoordeling

- 6.2 Ten aanzien van de eerste klacht overweegt de Raad van Tucht dat uit de overgelegde gespreksverslagen, alsmede uit hetgeen ter mondelinge behandeling is besproken, niet is gebleken dat verweerster partijdig is geweest. Klager heeft ook in zijn klaagschrift onvoldoende daartoe aangevoerd. Inherent aan een bemiddeling is dat de bemiddelaar voor sommige onderwerpen wellicht wat meer aandacht en tijd aan de ene partij dient te geven omdat deze wat meer ondersteuning nodig heeft. Uit de stukken blijkt ook niet dat verweerster klager hierdoor heeft benadeeld. Het feit dat het resultaat dat de advocaat van klager -in een later stadium- realiseerde voor hem wellicht positiever was dan hetgeen hij in zijn beleving in de bemiddeling –die niet werd afgerond- kon realiseren staat daar los van en maakt het optreden van verweerster daarmee nog niet partijdig. Deze klacht is derhalve ongegrond.
- 6.3 De Raad van Tucht is ten aanzien van de tweede klacht van oordeel dat uit de overgelegde gespreksverslagen niet blijkt dat klager onvoldoende is geïnformeerd op het juridische vlak. Ook uit hetgeen ter mondelinge behandeling is besproken, is niet gebleken dat verweerster klager onvoldoende juridisch heeft voorgelicht. Deze klacht treft geen doel.
- 6.4 De Raad van Tucht overweegt ten aanzien van de derde klacht, zulks onder verwijzing naar de overgelegde gespreksverslagen, dat wederom niet is gebleken dat verweerster onvoldoende leiding heeft gegeven aan de bemiddeling. De meeste vertraging in de bemiddeling heeft volgens verweerster, hetgeen klager niet heeft weersproken, plaatsgevonden in de periode van 17 januari 2007 tot 15 oktober 2007 omdat in die periode de toenmalige echtgenote van klager vervangende huisvesting aan het zoeken was. Dat valt verweerster niet aan te rekenen. De Raad van Tucht acht deze klacht eveneens ongegrond.
- 6.5 Ten aanzien van de vierde klacht overweegt de Raad van Tucht dat niet is gebleken dat verweerster de toenmalige echtgenote van klager een eenzijdig aanbod heeft gedaan om haar van belastingadvies te voorzien. Klager heeft hiertoe onvoldoende gesteld en hetgeen klager

heeft gesteld, heeft verweerster gemotiveerd bestreden. Nu er verder ook geen daadwerkelijk eenzijdig gesprek heeft plaatsgevonden, dient ook deze klacht te stranden.

- 6.6 Ten aanzien van de vijfde klacht oordeelt de Raad van Tucht dat niet gebleken is dat de verslagen die door verweerster zijn opgesteld, niet juist zouden zijn. De Raad van Tucht volgt daarin het verweer van verweerster waarin zij stelt dat in het gespreksverslag van 18 januari 2007 opmerkingen van klager zijn verwerkt, zodat hieruit kan worden afgeleid dat klager tijdens de bemiddeling heeft kunnen aangeven als hij het met de inhoud van het verslag niet eens was, en dat hij dat kennelijk maar eenmaal heeft gedaan. De Raad van Tucht gaat er daarbij vanuit dat hij die mogelijkheid ook in volgende besprekingen gehad heeft en daar klaarblijkelijk geen gebruik van heeft gemaakt. Deze klacht treft dan ook geen doel.
- 6.7 Ten aanzien van de laatste klacht overweegt de Raad van Tucht dat het voorstelbaar is dat klager twijfelt aan de bemiddeling nu het zijn eigen advocaat wel gelukt is om een gelijk aandeel in de zorg van zijn kinderen te bewerkstelligen, terwijl dit bij de bemiddelaar niet het geval was. De Raad van Tucht overweegt hieromtrent dat een scheidingsmediator afhankelijk is van de medewerking van beide echtgenoten en de opvolgende advocaat wellicht ook heeft kunnen profiteren van de plaveiende gesprekken die reeds bij de bemiddelaar hebben plaatsgevonden. Los daarvan is het bemiddelingstraject wezenlijk anders dan het onderhandelingstraject tussen advocaten (dat in dit geval daarna plaatsvond). Het feit dat in een later traject een overeenstemming over een gewenst punt wel haalbaar is gebleken, wil nog niet zeggen dat dit in een eerder stadium, namelijk in de bemiddeling, ook had gekund. De Raad van Tucht acht deze klacht eveneens ongegrond.
- 6.8 Het voorgaande houdt in dat alle klachten tevergeefs zijn voorgesteld zodat besloten moet worden als volgt.

Beslissing

De Raad van Tucht:

Verklaart alle klachten ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C.M. Pannekoek-Dubois, voorzitter, mr. P.W.J.M. Sliepenbeek en mr. I.H. Grandjean, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Den Haag op 12 mei 2011 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter